

[Lizzie Lichtenberg]

bejdsmarkedspolitik, boligpolitik og uddannelsespolitik, som jo er nogle af krumtapperne i vores familie- og ungdomsspørgsmål, i vores familie- og sundhedspolitik.

Det er væsentligt, at dette forskningsinstitut ikke er underordnet de centrale myndigheder, men fremstår som en selvejende institution, for en stærk politisk styring af forskningen her kunne netop give de restriktioner, vi ikke ønsker. Det kunne netop resultere i kortsigtede administrative formål i stedet for det, vi har brug for: en mere dybtgående og langsigtet forskning, en forskning, som også skal være kritisk over for den førte politik inden for disse vægge, inden for arbejdsmarkedet.

Den forskning, vi har brug for, skal jo på videst mulig måde belyse de problemer, som kan imødegås med politiske foranstaltninger; det er det, vi har brug for her i huset: en undersøgelse, som kan pege fremad, det vil sige beskæftige sig med problemer, som også vil være problemer i de kommende år. Et af de spørgsmål, vi har haft i forbindelse med anvendt socialforskning, er jo netop, om det kan holde trit med den økonomiske, sociale og politiske udvikling, om det er en nærværende forskning, om den kan bruges eller det kun er resultater, som kan have historisk interesse den dag, de foreligger.

Men instituttet må på den anden side heller ikke isolere sig. Man skal have impulser udefra, og jeg tror, det er fremadrettet ved det, som man kender fra erhvervslivet, den divisionering, som man kalder det dér, nemlig opdeling i forskningsvirksomheder med afdelinger og med tilknyttede rådgivende forskningsudvalg. Det er fremtiden, man indbygger i den måde, man driver et moderne institut på. Derfor tror jeg, at vi her netop kan bryde den isolering ned, der kunne være blevet et resultat, hvis vi var fortsat som hidtil. Man skal jo netop passe på, at forskningen ikke kommer på for stor afstand af de økonomiske, sociale og politiske begivenheder og derfor taber tempo i forhold til udviklingen.

Vi kan fra konservativ side give lovforslaget vor tilslutning. Det er nøgleordene for anvendt samfundsforskning, der her skal i højsædet: nyttevirkning og perspektiv.

Bjørn Elmquist (V):

Det forslag, vi har til behandling her, er resultatet, som jeg ser det i hvert fald, af en temmelig lang tids kritik af arbejdet i socialforskningsinstituttet, en kritik, der er kommet til udtryk både i denne sal og i offentligheden i øvrigt.

Mere konkret kan man sige, at dette lovforslag er det direkte resultat af den undersøgelse, som socialministeren lod iværksætte i december 1982, var det vist.

Konklusionen af den undersøgelse skal jeg ikke citere i lange baner, men vil blot drage et ganske enkelt udtryk frem fra den konklusion, der stod i undersøgelsesrapporten fra det private firma, der undersøgte instituttet. Der måtte konstateres »en ledelsesmæssig afmagt, der underminerer handlekraften i instituttet som helhed.«

Sådan står der i hvert fald i bemærkningerne til lovforslaget at det lå i konklusionen. Hvis man holder sig til den del af det, synes jeg nok, at det foreliggende lovforslag til fulde opfylder dette behov for at få fjernet den ledelsesafmagt, som man mente at kunne konstatere, og derfor kan vi i venstre tilslutte os de hovedretningslinjer, der ligger i socialministerens lovforslag.

Om det skal være præcis det og det og det ministerium, der skal repræsenteres, om vægten skal ligge dér, hvor den er i forslaget, kan naturligvis drøftes nærmere i udvalget, men jeg tror nok, at der i princippet er lagt op til det i den rigtige sammenhæng.

Jeg har den opfattelse, at vi i dag ikke skal tage en længere diskussion om formålet med socialforskningsinstituttet. Som hr. Erik B. Smith lige omtalte det, er der udgivet en planredegørelse fra forskningsrådet, og vi kunne selvfølgelig godt boltre os i den første gennemlæsnings resultater og vurderinger her, men jeg håber, at også efterfølgende ordførere vil holde sig så pænt begrænset til det, som hr. Erik B. Smith gjorde det, og som jeg også synes fru Lizzie Lichtenberg gjorde det med sine principielle betragtninger, og lad os så tage en stor debat, som også må komme til at omfatte socialforskningsinstituttets rolle, når formentlig undervisningsministeren senere i denne folketingssamling giver os anledning dertil.

Men jeg vil gerne hæfte to principielle overvejelser på det, som genspejler, hvad vi i venstre mener vi bør kunne forvente af socialforskningsinstituttet, nemlig at det, man